

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

Quare dominus prohibuerit simplicem fornicationem. Cap. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

plicem fornicationē, diabolicā esse & irrationabilē & irrisione dignā. Quarto ostendemus, quod egit Dominus misericorditer cū genere humano, quum simplicem fornicationē prohibuit: quū possit tamen alicui contrariū videri, ex hoc quod ferē totus mundus perire propter prohibitionē istā videatur: & quia hæc prohibitio videtur esse contra multiplicationem humani generis.

¶ Quod autem simplex fornicatio sit prohibita, probatur, Primo ex hoc quod legitur Deut. 23. Non erit meretrix de filiabus Israël. Secūdo ex hoc quod legitur 1. ad Cor. 6. Nolite errare, neque fornicarij, neque idolis seruientes, neque adulteri, neque molles, neque masculorum cōcubitores, neque fures, neque auari, neque ebriosi, neque maledici, neque raptores regnū Dei possidebunt. Tertio ex hoc quod legitur ad Galat. 5. Manifesta sunt opera carnis, quæ sunt fornicatio & c. Et subiungitur: Qui talia agunt, regnū Dei non consequentur. Quarto, ex hoc quod legitur ad Ephes. 5. Hoc scitote, intelligētes quoniam omnis fornicator, aut immundus, aut auarus, quod est idolorum seruitus, non habet hereditatem in regno Christi & Dei. Quinto ex hoc quod legitur Act. 15. quod dixerunt Apostoli & seniores fratres: Visum est spiritui sancto & nobis, nihil vltra imponere vobis oneris, quam hæc necessaria, vt abstinēatis vos ab immolatis simulacrorum & sanguine, & suffocato, & fornicatione. Vbi dicit gl. interli. Necessaria sunt sine quibus non est salus. Vnde quū fornicatio ibi numeretur nisi quis ab ea abstineat, non saluatur.

Quare dominus prohibuerit simplicem fornicationem. CAP. II.

Octo autem sunt per quæ potest ostendi quod simplex fornicatio prohibenda fuit. ¶ Primū est sterilitas, quæ frequenter est in illis, quæ indifferentē omnibus se exponunt. Si enim passim se omnibus exponere reddit eas steriles, sicut procurare sterilitatem contra legem naturalem est: sic exponere se, contra legem naturalem erit. ¶ Secundum est, quod educatio proli de naturali lege ad patrem pertinet, & educare eam non potest nisi eam agnoscat. Agnoscere verō prolem suam non potest pater, nisi matrem vt propriam habuerit. Vnde patet quod concessio simplicis fornicationis quæ impedit ne pater prolem suam educat, quodam modo est contra legem naturalem.

¶ Tertium est, crebra interfectio proli quæ sequitur ex fornicatione, & crebrior sequeretur si esset concessa. Matres enim non potentes proli prouidere, nec habentes auxilium à patre, suffocarent sæpe eam: sicut & hodie aliquæ faciunt. ¶ Quartum est hoc, quod vir reddit mulierem impotentem ad prouidē-

uide

videndum sibi, & tempore quo est grauida, & quo iacet de prole, & quo occupata est circa prole educandā: quare videtur de lege naturali obligatus esse ad prouidendum ei tempore tali, quod concessio fornicationis impediret. ¶ Quintū est hoc, q̄ ita displicet viro quando vel vxor vel concubina se concedit alij viro. Secundum enim legem naturalem non deberet se coniungere alij mulieri, ex quo simile nollet fieri vllō modo. ¶ Sextum est, naturalis æquitas, quæ requirit hoc ne aliquis homo plus quā in vnā habeat, ne fortē sit aliquis qui nullā habeat. In æquali numero fuerunt fornicari à principio vir & mulier: nec est certum vter numerus per generationem amplius creuerit. Vnde sicut aliquis patet familias q̄ habet quatuor domos & quatuor filios, ordinat q̄ vnus non habeat nisi vnā, ne sit aliquis qui nullā habeat: sic Dominus ordinauit vt vir vnus nō habeat nisi vnā mulierem. ¶ Septimum est, pax generis humani. Si enim liceret cuiuslibet qualibet vti, sequerentur rixæ & odia, & multa homicidia. ¶ Octauum est, q̄ aliqua aues sunt, quarum est talis castitas, q̄ vna vni adheret vt patet in turturibus. Vnde quum nō minor debeat esse castitas hominis castitate turturis, vnus vir vni debet adherere mulieri. Indecēs est quod carnalior sit homo qui præter carnē habet spiritum rationale, quā auis quæ carnalitate habet solū. ¶ Possunt autē præter prædicta tres causæ assignari quare Dominus prohibuit aliquas voluptates, & secundum gustum & secundum tactum. ¶ Primo in signum domini. Vnde Augustinus dicit super Genes. Non erat vnde homo se dominum habere cogitaret, nisi ab aliquo prohiberetur. ¶ Secundum vt haberet homo vnde mereretur. Vnde August. similiter super Genes. dicit, Oportebat vt homo sub domino positus ab aliquo prohiberetur, vt virtus merendi esset obedientia, quæ sola verissimè est virtus. Si enim nihil fuisset prohibitum vel præceptū, nō posset aliquis male agere: & ideo non esset difficile, nec forsitan laudabile bene agere: quæ enim virtus est, si quis agat quod sibi placet? Sed in hoc est virtus magna, q̄ homo contra propriam voluntatem facit, & conformat se voluntati Dei. Vnde Sapiēs: Hoc solum virtuti adicies: quod propriæ voluntati detraxeris. Et poëta: Est virtus placidis abstinuisse bonis. Tertio vt homo assuescat proponere amorem Dei amori carnali. Ad amandum enim Deū super omnia tenetur homo ex illo mandato primo & maximo: Diliges dominū Deū tuū. Et ex sola transgressione huius mādātī posset aliquis damnari, etiā si nullū aliud speciale mandatū transgredereetur. Quod